

stisk god værdi, nemlig at man kunne styre opsvinget, og det var det, der var pointen.

Så derfor har SF ingen kvaler med at stå ved, at vi var med til at lave pinsepakken. Tværtimod. Vi var måske ikke så klare i kødet dengang, vi støttede det, men jeg vil da gerne sige, at historien har vist, at det var nøjagtig det rigtige at gøre i den pågældende situation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men jeg forsøger bare at finde sammenhængen mellem det, man gjorde, og det, man så beder om foretages nu. For nu står vi så i en situation, hvor alle, også de vismænd, som hr. Ole Sohn jo påberåber sig i alle mulige sammenhænge her i dag, siger, at vi i år 2004 vil se lavere ledighed. Der vil ledigheden falde. Det får vi at vide.

Så anbefaler hr. Ole Sohn os på et tidspunkt, hvor vi har en lavere ledighed, end der var i 1998, og i en situation, hvor vismændene siger, at der bliver en lavere ledighed næste år, at bruge et instrument, som hr. Ole Sohn ikke selv ville tage i anvendelse i 1998, da han selv havde muligheden for at påvirke.

Det er jo den dobbeltmoral, der kommer til udtryk her, som jeg synes, det er godt at få blotlagt, så alle og enhver kan se, at det, hr. Ole Sohn i virkeligheden anbefaler, ikke er noget, han selv ville gennemføre, hvis han havde magten til det.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg prøver én gang til. Man kan jo ikke sammenligne de to situationer. I 1998 var vi i gang med opsvinget. Da var arbejdsløsheden på vej ned. I dag er opsvinget ikke kommet. Det kommer måske om et år eller to, men altså alt, hvad der er sket med Dansk Folkepartis støtte til den her regering, er, at arbejdsløsheden er steget, den er steget med 40.000. Vi har 180.000 arbejdsløse.

Selv hvis opsvinget kommer så hurtigt, at det kommer i 2004, ja, så vil det ifølge regeringens prognoser gøre, at vi får en arbejdsløshed på 173.000. Vi har altså fået en stigning i arbejdsløsheden, som ikke er på 180.000, for de 145.000 har man overtaget, men en arbejdsløshed på 173.000. Det er da stadig væk en stigning i arbejdsløsheden.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at opsummere Det Radikale Venstres principielle holdning til finansloven. Det Radikale Venstre er dybt bekymret over regeringens økonomiske politik. Vi tror ikke længere på, at regeringen er i stand til at overholde 2010-målsætningerne for dansk økonomi, herunder at gælden skal halveres.

Regeringen holder bevidstløst fast i sit skattestop, der forhindrer fornyelse. I stedet for at sænke skatten på arbejde, så flere kommer ud på arbejdsmarkedet, gennemføres en perspektivløs og ufinansieret skattelettelse.

Regeringen har nu også indført reformstop på velfærdsområdet, hvor der ikke må ske noget, før en Velfærdskommission kommer med eksperternes anbefalinger, bekvemt nok lige efter et folketingsvalg. Regeringen prioriterer ældrecheck på bekostning af børnefamilierne, hvis børnecheck ikke længere pristalsreguleres.

Kl. 15.55

Regeringen udgiver publikationer, der hedder »Vækst med vilje«. Men væksten har nu været negativ i to kvartaler i 2003. Nu forlader man sig på, at opsvinget er på vej. Det er det altid – om ni måneder. Man forlader sig på, at noget vil vise sig.

Gabet mellem retorik og handling er blevet for stort. Regeringen kalder sit nye regeringsgrundlag for »Vækst, velfærd og fornyelse«, men hvad er virkeligheden? Væksten håber man sig til. Velfærdsreformer sylter man. Og fornyelsen udebliver.

Det Radikale Venstre har fremlagt sit eget udspil til finanslov. Udspillet indeholder fuldt finansierede forslag til reformer inden for skat og arbejdsmarked, kultur og miljø.

Det Radikale Venstre ønsker flere investeringer i forskning og udvikling og i viden, så Danmark får noget at leve af i fremtiden. Det Radikale Venstre kritiserer, at regeringen igen skærer i ulandsbistanden. Det Radikale Venstre ønsker at genoprette ulandsbistanden, så vi kan bekæmpe den globale fattigdom.

Det Radikale Venstre er gået ind i gode aftaler om Det Kongelige Teater og på trafikområdet. Vi går med i forlig, når der kan føres radikal politik. Det lykkedes at sikre Det Kongelige Teater arbejdsro, og på trafikområdet indgik vi i årtiers jernbaneaftale. Men det fjerner ikke indtrykket af, at regeringen og Dansk Folkeparti mangler at byde på, hvad der skal ske i fremtiden i forhold til strukturerne i dansk økonomi.